

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 10 grudnia 2021 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie

(druk nr 583)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie jest konieczność dostosowania przepisów ustawy regulujących funkcjonowanie Polskiego Laboratorium Antydopingowego do zmienionego we wrześniu 2020 r. przez Światową Agencję Antydopingową (WADA) Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów (ISL 2021).

Zmieniony Standard dla Laboratoriów (ISL 2021) zakłada, że akredytowane przez Światową Agencję Antydopingową laboratorium antydopingowe nie może być „zarządzane, podległe albo być częścią krajowej agencji antydopingowej, organizacji sportowej, ministerstwa odpowiadającego w danym państwie za sport ani innego organu rządowego odpowiadającego za sport”. Zgodnie z ISL 2021 Państwa muszą zapewnić tak rozumianą niezależność laboratorium antydopingowego do 1 stycznia 2022 r. Akredytowane przez Światową Agencję Antydopingową Polskie Laboratorium Antydopingowe jest państwową osobą prawną i funkcjonuje na mocy ustawy. Zgodnie z art. 47a ust. 2 ustawy jest nadzorowane przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, co stoi w sprzeczności ze zmienionymi postanowieniami ISL 2021.

Zgodnie z ustawą nadzór nad Polskim Laboratorium Antydopingowym sprawować będzie minister właściwy do spraw zdrowia (art. 1 pkt 3).

Ustawa wprowadza zmianę umożliwiającą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia udzielanie dofinansowania działań mających na celu przeciwdziałanie dopingowi w formie dotacji celowych (art. 1 pkt 2).

Minister właściwy do spraw zdrowia będzie również organem właściwym w sprawie powoływania i odwoływania członków Rady Polskiego Laboratorium Antydopingowego (art. 1 pkt 4).

Ustawa dostosowuje okres, na jaki nadawane są uprawnienia kontrolerów antydopingowych, do obowiązującego od 1 stycznia 2021 r. Międzynarodowego Standardu WADA dotyczącego Badań i Śledztw. Zgodnie ze standardem uprawnienia kontrolerów antydopingowych powinny być nadawane na okres 2 lat (art. 1 pkt 1).

Ustawa doprecyzowuje, że dotacja podmiotowa udzielana jest z budżetu ministra właściwego do spraw zdrowia (art. 1 pkt 5).

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę w dniu 2 grudnia 2021 r. Projekt ustawy stanowił przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 1788). Prace nad ustawą prowadziła Komisja Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki, która przedstawiła sprawozdanie w druku sejmowym nr 1799. Komisja doprecyzowała przepis art. 47r ust. 5 dotyczący finansowania dotacji oraz wprowadziła przepis przejściowy. W drugim czytaniu nie zgłoszono poprawek i niezwłocznie przystąpiono do trzeciego czytania.

III. Uwagi szczegółowe

1) Proponuje się drobne korekty redakcyjne:

Propozycja poprawek:

– w art. 1 w pkt 2, w art. 47 w ust. 2 w pkt 1 na końcu przecinek zastępuje się średnikiem;

– w art. 1 w pkt 3:

a) wyrazy „w art. 47d w ust. 2 w pkt 3 i 6 oraz w ust. 4” zastępuje się wyrazami „w art. 47d w ust. 2 w pkt 3 i 6 oraz dwukrotnie w ust. 4”;

b) wyrazy „w art. 47l w ust. 1 i 3” zastępuje się wyrazami „w art. 47l w ust. 3”;

c) wyrazy „w art. 47t w ust. 4” zastępuje się wyrazami „dwukrotnie w art. 47t w ust. 4”;

2) Należy zwrócić uwagę, że w związku z określeniem terminu wejścia w życie przepisów ustawy na dzień 1 stycznia 2022 r., nie został uwzględniony maksymalny termin na przeprowadzenie procesu legislacyjnego, w tym na podpisanie ustawy przez Prezydenta wynikający z art. 122 ust. 2 Konstytucji.

Każda poprawka uchwalona przez Senat może wydłużyć przebieg procesu legislacyjnego poza termin wyznaczony dniem wejścia ustawy w życie.

Trybunał Konstytucyjny¹⁾ stoi na stanowisku, że badanie zachowania odpowiedniej *vacatio legis* musi uwzględniać w szczególności, wynikający z art. 122 ust. 2 Konstytucji, termin podjęcia przez Prezydenta decyzji co do podpisania ustawy (21 dni). Prezydent jako uczestnik procesu legislacyjnego nie powinien być stawiany w sytuacji, w której podpisując ustawę niezwłocznie, spowodowałby naruszenie standardowej *vacatio legis* albo – korzystając z przysługującego mu konstytucyjnie terminu podpisania ustawy – spowodowałby naruszenie art. 2 Konstytucji i wywodzonej z niego zasady niedziałania prawa wstecz. W każdym z tych przypadków dojdzie do naruszenia reguł tworzenia prawa. Takie działanie, polegające na stawianiu Prezydenta w sytuacji wyboru zachowań, z których każde jest naruszeniem prawa, Trybunał Konstytucyjny uznaje za niedopuszczalne.

Propozycja poprawki:

– art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”.

Aldona Figura

Główny legislator

¹⁾ Wyroku z dnia 24 lipca 2013 r. Kp 1/13